

JUJA JAN (1896-1965)

Urodził się 16 lutego 1896 roku w Kamieńcu (dawny powiat śmigieński, obecnie grodziski). Był synem rolnika Józefa i Michaliny z domu Strugała. Od 6 do 14 roku życia uczęszczał do szkoły powszechnej w Kamieńcu, gdzie uczestniczył w strajku szkolnym. Następnie pracował w rodzinnym gospodarstwie rolnym. W grudniu 1914 roku został przyjęty do służby kolejowej, z przydziałem na odcinek drogowy w Grodzisku Wlkp. W maju 1915 roku ukończył szkolenie konduktorskie i zaczął pracę jako konduktor w Prusach Wschodnich. W czerwcu 1916 roku został powołany do armii niemieckiej i po przeszkoleniu wziął udział w I wojnie światowej, przez jeden rok na froncie rosyjskim i kolejny rok na froncie francuskim. W grudniu 1918 roku został zwolniony z wojska. 18 grudnia 1918 roku wrócił do pracy na kolei i od razu otrzymał 14-dniowy urlop wypoczynkowy.

1 stycznia 1919 roku włączył się w przygotowania do powstania w Grodzisku Wlkp. Od 6 stycznia do 15 lutego 1919 roku brał udział w walkach pod Zbąszyniem, Wielką Wsią (12 I) i Kopanicą, Babimostem, Wolsztynem, Kargową. Po zluzowaniu przez kompanię II baonu garnizonowego z Poznania, jego oddział pojechał do Wolsztyna, skąd po kilku dniach został zwolniony z wojska jako niepokorny. Ponownie wrócił do pracy na kolei, odbył przeszkolenie w służbie stacyjnej i od 1 kwietnia 1920 roku został zawiadowcą stacji w Sepnie (na linii Kościan-Grodzisk Wlkp.). 20 lipca 1920 roku został powołany do służby wojskowej, którą odbywał do 20 października 1920 roku. Stopień wojskowy: szeregowiec. Następnie pracował jako zawiadowca stacji Bonikowo (pow. Kościan), później Książ koło Śremu.

Od 25 kwietnia 1932 roku był zawiadowcą stacji kolejowej w Kopanicy. Tam wstąpił do Związku Weteranów Powstań Narodowych, w 1933 roku był sekretarzem Koła. W Kopanicy był również członkiem Związku Strzeleckiego i BBWR (pełnił funkcję skarbnika), a także: Chóru Strzeleckiego, PCK, Związku Obrony Kresów Zachodnich, Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, Związku Urzędników Kolejowych oraz Kolejowego Przynależenia Wojskowego. Zweryfikowany został jako powstaniec w 1934 roku, pod nr 9515 w Archiwum Towarzystwa dla Badania Historii Powstania Wielkopolskiego, szeregowy, zamieszkały w Kopanicy. Potwierdzony w CAW jako powstaniec wielkopolski.

Do Pawłowic przyprowadził się w 1934 roku i tu również był zawiadowcą stacji kolejowej. Był członkiem ZWPN i sekretarzem Koła ZPW w 1938 roku. W Pawłowicach mieszkał też po wojnie i również pracował na kolei. Następnie pracował na stacji PKP w Krobi, mieszkał tam w budynku dworca kolejowego. Należał do ZBoWiD. Był sekretarzem Koła w Krobi. Zmarł 13 października 1965 roku. Odznaczony został Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym.

W 1921 roku ożenił się z Józefą Dobską. Miał sześcioro dzieci. Wdowa Józefa Juja (1897-1984) od 1968 roku była członkiem podopiecznym ZBoWiD. Ich grób znajduje się na Cmentarzu Junikowskim w Poznaniu. Oznaczony jest pamiątkową tablicą weterana powstania i odnotowany w ewidencji powstańców w poznańskich grobach GEOPOZ.